

Szociálistáztatták a kommunisták leg-
bő épített várt.

A kommunizmus bukása után Ma-
gyarországból szökődni kezdtek ki
egynéhányan Amerikába is, és ott E-
tették tanyát, ahonnan üvöltöznek
most, mint az ordas, aki vasszét éri.
Tels kürtölik az Új Előret mindenfé-
le lehetőségekkel, kommunista
taktikával. Oroszországot dicséri ég-
től a földig, ami megint nem úgy van,
mert elég a baj Oroszországban is, és
nem oly szilárd a szovjetkormány,
mint ahogy az Új Előre kürtöli, sőt
ellenkezőleg van.

Másfelőlben is az Új Előre lap a
sztrájkoló munkások helyzetét üvöl-
ti legjobban minden számban, hogy
legitűnik a sztrájkoló bányászokon.
Kedves munkástársak és honfitársak!
Még egy centet sem a sztrájkolóknak.
Mert ők dolgozhatnak, ha akarná-
nak. Miért hagyták ott a munkát,
nekik nem volt elég a 8-10-12 dollár
ros napi kereset. Mennyit akarnak ők
egy nap keresni? Oly magas bért a-
karnak, hogy azt a szemet meg sem
lehete venni, mert a bányatulajdo-
nokok sem adhatják azokat a munka-
béreket, amit nem lehet. Tulajdon-
képen azokat a bányászokat segé-
lyezzük, akik 15 és 20 éve dolgoz-
tak jó kereset mellett és nem becsü-
ték meg a keresetüket, elpocskoló-
ták, (becsület a kivételeknek) nem
tudtak annyit ésszerűsíteni, amiből el-
jenek? Hát mi, kanadai munkások,
akik csak 4-6 hónapot dolgozhatunk
egy évben, ki segít minket, akkor
amikor nem dolgozhatunk a 5-6 hó-
napban, mert megszűnik a kintvaló
munka, és azért mégiscsak oly keser-
ves panaszkodunk, mint az amerikai bá-
nyászoknak. Pedig mi nekünk is van
családunk, nécesek nekik. Mi dolgoz-
nánk örömet, csak kapnánk munká-
tát 3-4 dollár napi keresetért is, és
azok az amerikai sztrájkoló munká-
sok meg nem akarnak dolgozni, ha
valaki becsületes munkás akar men-
ni helyükbe dolgozni, azt meg és
is lincselik, agyonverik. Ha Kanadá-
ból átvették egy munkás Amerikába,
hogy ott munkába állhasson, azt a sze-
gény munkást följelentik, hogy Ka-
nadából szökött át. De miért jelentik
fel? Azért, hogy ők nem akarják azt
engedni, más idegen állam munkásai
bemelessenek Amerikába, mert tud-
ják azt, hogy akkor nem sztrájkolhat-
nának, kellene nekik is dolgozni, ha
élni akarnának. De hát ha üntudatos

KEDVES HONFITÁRSÁK!

Ne olvassátok azt a bolsevik la-
pot, mert az csak romlásba viszi az
áldozatát. Mert az csak látja a mun-
kásokat és tévútra vezeti, meg ne ren-
delje egy becsületes, józan gondol-
kodású munkás azt a szennyilapot,
mert az csak a kelepőbe sodorja azt
aki bedől neki.

Lágyunk mi becsületes, józan gon-
dolkozó munkások tovább is, olvas-
sunk olyan újságot, amelyből tanu-
lunk, ami becsületünkre válik, és ame-
lyik újság a mi érdekünket szolgálja,
a mi védő bástyánk, a Kanada Magyar
Ujság, amely önzetlenül szolgálja a
magyarok érdekeit, akik a most
nagyra hatalmas, legyünk tagjai
mindnyájan, ha akarunk boldogulni,
egy szép jövőt elérni, akkor kötele-
ségünk, hogy tagjai legyünk a Magyar
Szövetségnek, mert nagyon is van rá
szükségünk, hogy azt a nemes, cécit
megalapozzuk.

S úgy tudunk boldogulni ez új ha-
zában!
Honfitársi üdvözléssel
EGY MAGYAR MUNKÁS
Niagara Falls, Ont.

**Háromszázharmincegy tojást tojik
a b.-c.-i csodatyuk**

MI MINDENT MUTOGATNAK A WINNIPEGI KIALLÍTÁSON?

Érdekes gazdasági kiállítás nyitott meg a héten a winniepei Eaton
áruház hatalmas termeiben. A kiállítást Burrows, tartományi kormányzó
nyitotta meg. Az első terem egyik legérdekesebb sarkában van William
Darnbrough, Laura (Sask.) farmer gabona kiállítása. Darnbrough több, mint
1200 szalagot nyert gabonájával és juhaival Kanada különböző kiállításain.
1926-ban egyedül 973 szalagot nyert, de 1922-ben még csak egyet.

A másik legfontosabb egyénisége a kiállításnak az a csodatyuk, amely
331 tojást tojik egy esztendőben. Ezt a „tojógépet” a british columbiai kor-
mány állította ki.

Manitoba különösen tejemével és mézével tűnt ki. A tartomány
tavaly a birodalomban rendezett kiállítások díjainak 49% százalékát nyerte
és 136 vagon vajot exportált az 1912 évi 55 vagonnal szemben. Alberta ter-
mészetből állított össze szép kollekciót, British Columbia gyümöl-
csét, magvakot, burgonyát és hagymát.

Saskatchewan újabb nagy szenzációt keltett a „Niagara of Wheat”
nevű búzájával, mellyel már a tavalyi torontói vásáron olyan hatalmas dia-
dalt aratott.

**SZOLGÁLAT KÖZBEN HOLTAN
ROGYOTT ÖSSZE A RENDŐR**
Brockville, Ont. febr. 14.
E. Amond, rendőrt hajnalban a F
Phillips Electrical Works üzem fő-
pületénél hajnalban holtan találták. A
rehődött valószínűleg agyvérzés érte
szolgálatának teljesítése közben.
E. Amond özevényen kívül három
gyermeket hagyott árván.

házigazda. — nos, ő is szükség-
ből lopott... családfő, két kis
fia van... jölelkületű... Kel-
lett alkalmaznunk a törvényt.
— A törvény ezután úgy lát-
szik, csak a gazdagok számára
kérelhetetlen. — szót gúnyo-
san a kiküldött s mindnyájan
nevettek.
A kis vaddisznó egy fekete
macska társaságában nyalta a
tányérokat, jölehet minden nem
volt elérhető számukra.
Hirtelen, miközben a szolgál-
óleány bent volt az ebédlőben,
az urfi kiszaladt a konyhába.
Kék ruhába volt öltözve s fény-
lő, sima hajával olyan volt, mint
egy kis angyal. Egyik székől a
másikba repült, a kály-
hától az asztalhoz szaladt és in-
nen az ablakhoz. Meglátta a pisz-
tolyt, óvatosan kezébe vette,
majd visszahelyezte. Örömeben
nem kiabált, de szemé, mint a
macskáé, vadak és lángolók let-
tek.
A vaddisznó felé rohant, kie-
resztette az udvarra és ablak í-
rányába hajította.
— Ez alkalommal valódi vad-
dászati lesz! — kiáltotta ugrán-
dozva.
A kis disznócska körülzag-
lászta a bokrokat: boldog és
megelégedett volt; a konyha ab-
lakában látta gazdájának pisz-
tolyát a kezében, de nem értette
meg, hogy miért áll a tölgyfa
fövében ifjéd, nagy szemeket
meresztve a macska.
Valami kék köd ölelte körül.
Elterült a földön és behúnyta
szeméit, de egy pillanat múlva
reszkető, rózsás szempilláit is-
mét felemelte, utóljára látva a
világ legszebb színeit: a tölgyfa
zöldjét, a ház fehérjét és kiöm-
lő vére bíborát.
Fordította JANCSÓ ELEMÉR dr

Keletkanadában a legjobb, legbiztosabb
és leggyorsabb pénskül-
dési iroda.
Pénzküldésekért teljes felelősséget vállalok.
HAZAK, FARMOK STB., ADÁS-VETELET INTÉZÉSE VELEM
Bármilyen ügyes-bajos dolgában forduljon hozzám:
LOUIS SZABO
BOX 244 515 SOUTH Main Str. Welland, Ont.
A „CANADIAN NATIONAL RAILWAY EXPRESS” magyar megbízottja.

**Milyen érett gabonát tud a combine
gazdaságosan learatni és kicsépelni?**

IRTA: PAYERLE BELA WELDON, SASK.

(Folytatás!)

Ebből fog kitűnni igazán,
hogy miért is nem terjedt el job-
ban az arató-cséplőgép a kana-
dai préri. Ugyanis ott van a
kutyá elásva, hogy itt Kanadá-
ban mindenben inkább megbíz-
hatik az ember, mint az — idő-
ben. A gabona fejlődését, illet-
ve a combine által megkivánt
beérését hátráltató késő tavaszi
és kora őszi fagyok, azaz „late
season” esetén (amilyenből min-
den tíz évre hozzávetőlegesen
kilenc szokott esni) a combine
a teljesen be nem érett gabona
cséplésé, tehát üzemi bajcsinálá-
sain kívül természetesen sokkal
drágábban fog dolgozni, mint
azt előbb említettem, már csak
azért is, miután — amíg a bin-
derrel aratot éretlen gabona a
„stook”-ban még beérhet vagy
legalább is kiszárad, addig a
combine-nel cséplést éretlen mag-
csak költséges szarítással tart
el romlás veszélye nélkül s így
könnyen veszíthet piaci értéké-
ből is, úgyhogy a combine-nel a-
jánlatos csak akkor kezdeni a
betakarítást munkát, ha már a sze-
mek legnagyobb része érett, job-
ban mondva száraz és kemény.
Csak egy vagy akár félnapos el-
hamarkodás könnyen megbosz-
szulhatja magát, miután az ele-
vátoros nem nézi azt, hogy va-
laki binderrel arat-e vagy combi-
ne-al és könnyen kimondja a No
3 tough-ot vagy akár a No. 4
damp-et is, ha a buza nem első-
rangú minőségű és hozzá még
nyirkos is! A combine-nal dolgo-
zó farmernek meg kell tehát vár-
nia, amíg a buzája beérett, ami
kedvezőbb, meleg és főleg szeles
idő és rozsdamentes idény ese-
tén jóformán egyik óráról a ma-
sikra bekövetkezhetik — viszont
a kanadai időjárás szélsősége egy
kis kánikulás nap után is produ-
kálhat olyan hóvihart, hogy
nemcsak a gabonát fekteti föld-
re, hanem még a fákat is, amik-
or a combine munkábaállítása
már kétséges, miután azt senki
sem tudja, hogy a komoly kana-
dai télnek ez a pajkos előfutár-
ja meddig dühöng s ha csak
hosszabb vendégeskedés után el-
nem kergeti a délnyugati meleg
„Chinook”: az arató-cséplőgép
könnyen az egész évi termésbe
kerülhet, mialatt a separatorral
cséplő szomszéd farmernek, ki
vigan, ki bosszusan sópíri le a
havat a keresztokról és készü-
lőnek a fáradságos, lassú, fa-
gyoskodó és sok pénzbe kerülő
— de mégis biztos és régóta be-
vált rendszerű, csépléshez: ha
az „megannyira maradi is.

szólva arról, hogy az érett álló
gabona még a legnedvesebb idő
járás esetére sem fog csúszni,
mint a keresztbe rakott. Továb-
bá erős szél, akár hóvihar után
is föltéve, hogy kevés hó esett
és hamarosan kiderül, a combi-
ne sokkal kevesebb akadállyal
és szerveszteséggel fogja a dült
gabona aratását elvégezni, mint
a binder, miután a vágóasztal
éppenoly alacsonyra engedhető
és lassított haladás esetén a csép-
lőgép is könnyen végzi a dolgát,
mindezt anélkül, hogy a kócos
szalma a szállító-váznak között
minden lépésre eldugulna és a
kéveket berendezés tökéletlen-
sége következtében egymásba
kaszkadók, összegubancolódott
sokszor 25-30, sőt még ennél
is több kéve birkanój módjára
ne követné a bindert, fényes bi-
zonyosságul annak, hogy a mai
mezőgazdasági gépek legtöbbje
csak kedvező körülmények köz-
ött képes gazdaságos munka-
végzésre, még a farm-masínak
házijában, Amerikában is.
Megemlítem még, hogy a tap-
asztalat szerint a combine
rossz időjárás vagy ritka és zöld
gazzal, valamint vadócokkal tel-
lenőt gabona aratása esetén a-
líg mutott fel lényeges szem-
megtakarítást a binder, stook
és separator rendszerű betakarí-
tással szemben, az ily kedvezőt-
len körülmények között közel
annyi magot pocskolt, el, mint
a régi módszer, amennyiben u-
garon 14%, tarló-terésen pedig
néhol 36% szerveszteséggel is
dolgozott, viszont kedvező körü-
lmények között csodálatraméltó
szem-megtakarítást ért el.
Végeredményül leszögezhet-
jük, hogy az arató-cséplő com-
bine csak lapos, kő és mélévadás
nélküli nagy tagokra válik be,
továbbá a tapasztalat szerint
egy gép, egy kanadai idényben
ezer akernél többet nem tud el-
végezni és csakis oly vidékeken
alkalmazható, ahol a nem pergő
gabona (pl. Marquis buza) rend-
szerint idejekorán beérik.
Száz szónak is egy a vége,
mondja a magyar közmondás.
És jól mondja, mert én is oda lu-
kadok ki, amit e hosszú írka-fir-
ka helyett mindjárt az elején el-
árulhattam volna, ha ugyan ezt
a kanadai magyar farmerek ná-
lammal jobban nem tudják: arra
a kérdésemre, hogy mi a jobb,

a binder-separator, vagy a com-
bine, egy Fenton, Sask.-i vén
farmer, akinek az arató-cséplő-
gépet munkaközben megtapasztal-
tam az elmúlt ősszel, azt fel-
lelte: „Amikor és ahol a binder
jól dolgozik, ott a combine még
jobban el tudja végezni a mun-
kát, de egy aratási és cséplési
jó idő mind a kettőnél többet
ér!”
Akármennyire is igaza volt a
szakállas öreg medvének, az ő
felelete mégsem fedte teljesen a
legelőször föltett kérdést, hogy
bevállik-e a combine a nyugatka-
nadai préri. Erre igyekeztem
azonban nagyjából megfelelni e
kis cikkben s remélem, a Kana-
dai Magyar Ujság farmer olvasói
ki tudják majd belőle hámozni
az igazságot és — ha anyagi
körülményeik megengedik és bir-
tokuk nagysága szükségessé tes-
zi, úgy jövő ősszel már egyszer
re végzik az cséplést az aratás-
sal, a többiek pedig, akik jóma-
gammal együtt lesznek vagy
egynéhányan: jövő aratásra me-
gint csak fölülnek ki ilyen, ki
olyan, ki új, ki ócska binderjük-
re és elmondhatják:
— Ha ló nincs, hát a számar
is megteszi!

**KOVÁCS JÁNOS
LELKÉSZ LEKÖSZÖNT
DISZTAGSÁGÁRÓL**
Kovács János, békevári ref.
lelkész az alábbi levél közlésére
kérte fel szerkesztőségünket:
**A KANADAI MAGYAR
SZÖVETSÉG
ELNÖKSÉGÉNEK**
Tisztelt Elnök Ur!
A Kanadai Magyar Szövetség
örökös tiszteletbeli disztagsgá-
ra történt megválasztásomat, a-
midőn Elnök urnak megköszö-
nöm, ugyanakkor kéntylen va-
gyok bejelenteni, hogy azt nem
fogadhatom el.
Kelt Békeváron, 1928 febr. 6.án
Kovács János
békevári ev. ref. lelkész.

A nyilvánosság előtt némi ma-
gyarázattal tartozom, azért,
hogy a Kanadai Magyar Szövet-
ség örökös tiszteletbeli disztag-
ságát nem fogadtam el. Egész
magyarazatot adni nem volna
okos dolog s nem is szükséges.
Végzetes lépésnek tartjuk a
konvenció amaz intézkedését,
melynél fogva az elnöki tisztsé-
get egy nem kanadai polgár s ak-
kor is dr. Ujváry János ruház-
ta. Teljes tisztelettel vagyok az
orvos ur iránt, mindamelllett sze-
rény kanadai véleményem az,
hogy neki egyelőre nem a Kana-
dai Magyar Szövetség elnöki
székében, hanem valahol egy jó
erős s köves homesteadon vol-
na a helye, ahol előbb Kanada
felépítésében vennie ki a maga
köteles és megillető részét. Ez
jobb volna elsősorban magára
az orvos urra nézve s azután Ka-
(Folytatás a 7.ik oldalán!)

bundákba bürkolva és ezek a
bundák farkasfejjel, nyestfarko-
kkal voltak díszítve. Medve, leopárd
és vaddisznó bőrök voltak;
látszott jól, hogy az aranyhajú
kis fiu nagyon szereti a vadakat.
Alig pillantotta meg a kis vad
disznót, eldobta a könyvét és ke-
zeit kitérve ordította:
— Adjátok ide, adjátok ide!
Anyja magas és szép két ru-
hás szőke asszony, ijedten felé-
je hajolt.
— Mit akarsz itt az ágyban
vele, szívem? Én elrendezek
majd mindent; tudod, betesszük
a konyhába és mihelyt felkel-
hetsz, jászahatsz majd vele.
— De én itt akarok játszani!
Adjátok ide, vagy ledobom a ta-
karóm és felkelek.
Odaadták és a kormos kis ál-
lat bemocskolta a bíró fiacská-
jának tiszta ágját.
Pascaleddu felvette a képes-
könyvet és figyelmesen nézeget-
te.
— Akarod? Vidd el, — mon-
ta az asszony.
Pascaleddu kezébe vette és el-
távozott; kint az uccagyerekek
már várták és faggatni kezdték,
hogy mit kapott a kis vaddisznó
ellenében. Kezükbe fogták a
könyvet és csufolódtak.
De Pascaleddu kitépte kezeli-
ből, karja alá szorította és ut-
nak ment; úgy tűnt fel, hogy
legalább egy emléke van az ő
szegény kis barátjától.

Midőn az ablakból fiára mosoly-
gott, ki meggyógyult a kert-
be ment, szemel, olyan édesek
és nyugtalanok voltak, hogy a
kis vaddisznónak fent, a hegye-
ken lakó anyja szeméi jutottak
eszébe.
Néha békén hagyták és ekkor
a kis vaddisznócska azzal szóra-
kozott, hogy a szolgálók lábait
szaglászta, vagy orrát bedugta
egy-egy lábásba. Gyakran klien-
gedték a nagy és vad udvarra,
hogy szabadon turlághasson.
Egy olaj s egy tölgyfa nőtt ott:
boldog órák voltak ezek számára
és midőn hasára feküdt a bok-
rok közt, látva a két eget, a ró-
zszaszínű felhőket, a fehér kis há-
zat, úgy érezte, mintha ismét a
hegyek között volna. Kis gazdá-
ja kardjával, puskával elrejtő-
zött és vadászatot játszott. Fi-
gyelt, majd hírtelen felé szaladt
és alaposan elütölte.
Egy nap mindenik lábos rop-
ogni kezdett a konyhában, ahol
a szép szolgáló leány tündöklött,
mint szürkületi felhők közt a vő-
rőshold. Az urfi névnapja volt.
Néhány vendég, a ház barátai,
ebéd előtt benyitottak a konyhá-
ba körül nézni, hogy mi jót ké-
szít a leány. Igazat megvallva,
inkább őt jöttek nézni. Többek
között belépett egy kiküldött is
és megsimogatva a szolgálólány
arcát, pisztolyát egy ablakrés-
be rejtette. — Ide teszem, ne-
hogy valaki zsebbe járva meg-
kívánja. Nem szabad hozzáérni,
mert fel van húzva.
Bent nagy láрма volt. Mind-
nyájan nevettek és beszélgettek.
A gazda és egy másik bíró arról
a kegyelmi kérvényről vitakoz-
tak, amely pár hónapja van ér-
vényben Franciaországban.
— Az elítelt, akit ma felmen-
tettünk, Cambedda, — szöjt a

HA LÓ NINCS, JÓ A
SZAMAR IS
A falrafestett hóvihar azon-
ban nem jön oly gyakran, hogy
a combine jövőjét veszélyeztet-
né Kanadában. Vannak a com-
bine-nek a már felsorakoztatot-
takon kívül olyan előnyei a bin-
der és separatorral való betaka-
rítást fölött, amelyek éppen a ka-
nadai időjárásnak felelnek meg.
Ilyen elsősorban a combine-nek
az a jótulajdonsága, hogy esős
idő után — amikor tudvalevőleg
a „stook”-okban álló kévek sok-
kal lassabban száradnak ki,
mint a még vágatlan gabona s
így eső után sokkal hamarabb
kezdheti meg a munkát a com-
bine, mint a separator, nem is

szegény kis pajtása pedig
megismerte az aranyozott rab-
szolgasors minden keservét. Oh,
hányszor volt már azon a ponton
kis gazdája, hogy megfojtja, és
hányszor mondta a szolgálólány
— majd megsütjük az urfi név-
napján.
Egyedül a bíró volt jó hozzá.

— Az elítelt, akit ma felmen-
tettünk, Cambedda, — szöjt a

— Az elítelt, akit ma felmen-
tettünk, Cambedda, — szöjt a

— Az elítelt, akit ma felmen-
tettünk, Cambedda, — szöjt a

— Az elítelt, akit ma felmen-
tettünk, Cambedda, — szöjt a

— Az elítelt, akit ma felmen-
tettünk, Cambedda, — szöjt a

French Line
Egyike a legrégebbi és legmegbízhatóbb hajótársaságoknak. Állandó
szállítási szolgálat Bordeaux, Franciaország és Halifax, Kanada között.
HOZASSA KI ROKONAIT ÉS HOZZATARTOZÓIT
elsőrangú hajóinkon. Kabinjaink tiszták, kényelmesek, két és négy
ágyval berendezve, a lehető legkényelmesebb utazást biztosítják.
Elsőrangú étel és italok vannak minden étkezéshez felszolgálva.
BUDAPESTI IRODÁNK minden felvilágosítást készséggel megad az
érdeklődőknek, és segíti a szükséges eljárásokban.
Hajójegyeink ára mérsékeltnek.
NYUGATKANADAI ÜGYNÖKEINK készséggel állnak rendelkezésére
az engedélyek megszerzésében; forduljon bizalommal hozzájuk.
NYUGATKANADAI FŐIRODA CIME:
FRENCH LINE, 348 Main Str. V INNIPEG, Man
PHONE 38969. PHONE 88969.
BUDAPESTI IRODÁNK CIME:
FRENCH LINE, BUDAPEST, VIII. Baross-tér 6.